

På samme måde er kommuneaftalerne også udtryk for, at vi er nødt til at dæmpe væksten i de offentlige udgifter og personaleforbruget. Det stiller meget store krav til os, og det er vi meget bevidste om i regeringen, om prioritering og nytænkning, når befolkningens forventninger til serviceniveauet skal indfries. Vi har kort sagt ikke markant flere midler til at realisere det serviceløft, som alle ønsker. Vi skal derfor tilrettelægge en politik, der sikrer større kvalitet for de samme penge. Vi skal samtidig endnu en gang sikre en bedre beskæftigelse og undgå uforsvarlige, store lønstigninger.

Regeringen vil i dag appellere til alle andre ansvarlige partier om at sikre gennemførelsen af finanslovsforslaget for 1999. Det gælder både den nødvendige stramning i finanslovsforslaget, og det gælder fornyelsen af arbejdsmarkedspolitikken.

Og apropos er der arbejdsmarkedsreform III. Husk det nu, husk det nu, og det er til alle dem, der er kritiske: Det er arbejdsløsheden, der for alvor vender den tunge ende nedad; det er den, der rammer de svageste. Det er bedre beskæftigelse, der for alvor giver de svageste nye muligheder, og det er det, det hele går ud på. Det, vi hele tiden må fastholde, er, hvad vores arbejdsmarkedspolitik her i Danmark egentlig går ud på. Det er det, der har været ledetråden for regeringen siden 1993. Det er det, der fortsat er ledetråden.

Vi fik ikke mere end halveret ungdomsarbejdsløsheden i Danmark; vi fik ikke mere end halveret langtidsledigheden i Danmark; vi fik ikke opnået de fremskridt i arbejdsløsheden uden flaskehalse – havde det ikke været for arbejdsmarkedsreform I og II og en ansvarlig økonomisk politik.

Efter 5 års arbejde har vi nu gode muligheder for at tage et nyt stort træk på arbejdsmarkedet, som sikrer, at vi kan få de sidste og yderste med. Det er 30 år siden, den mulighed har været til stede. Det er nu, vi skal udnytte den.

Også de ledige har set pendulet svinge. Det er glædeligt at konstatere, at optimismen er vendt tilbage blandt de ledige.

Regeringen har hele tiden lagt vægt på, at arbejdsmarkedets parter forstår deres ansvar, og at de løfter det. Den ny forståelse mellem regeringen, LO og DA viser, at den danske model virker, og at parterne løfter deres del af ansvaret. Det er godt, for alting klares ikke ved paragraffer, for alting afhænger til syvende og sidst

af, hvordan parterne løfter denne opgave i det virkelige, praktiske liv.

Nu fremlægger regeringen så lovforslaget for den tredje arbejdsmarkedsreform – den tredje siden 1993 – og vi kan samle reformen i 10 konkrete punkter. Lad mig gøre det i stikord:

Punkt 1: De ledige kommer hurtigere i gang. Punkt 2: De ledige kommer bedre i gang. Punkt 3: Der skal tages stærkere hensyn til den enkelte – hvad den enkelte kan – end før. Punkt 4: Kvaliteten i alt det, vi gør i hele indsatsen, bliver bedre end før. Punkt 5: Indsatsen for de svagere ledige bliver styrket, og vi gør en særlig indsats for, at etniske minoriteter kommer i job og lærer dansk.

Punkt 6: Dagpengeregler, rettigheder og pligter for de 50-54-årige ligestilles nu med andre lediges. Og jeg siger med vilje »ligestilles«, for det er jo det, det handler om. Nu som før gælder det, at mennesker, der har opnået en rettighed, fortsat er sikret denne. Den ny indsats kommer til at omfatte de kommende årgange af 50-54-årige. De, der i dag er fyldt 50 år, og de, som fylder 50 år frem til den 1. januar 1999, er fortsat under de nuværende regler.

Jeg vil også gerne sige rent ud af posen, at baggrunden for dette forslag er, at vi ved fra det virkelige liv, at der har været en tendens til at sige: »Nå, ja, når det gælder de 50-54-årige, så er de jo under et bestemt regelsæt. Dem behøver vi ikke at tage først.« Men arbejdsmarkedet har brug for de ledige. Også for dem over 50 år. Virksomhederne har brug for dem. Der er nye muligheder. Samfundet kan ikke undvære nogen.

Så indfører vi som punkt 7 en 4-årig ydelsesperiode, nemlig en dagpengeperiode på 1 år og en aktivperiode på 3 år. Samtidig løfter vi kvaliteten i aktivperioden, og tilbudene skal gives hurtigere og mere målrettet. Det 8. punkt er, at alle grupper i vores samfund, der har et ansvar, som jeg talte om før, nu skal inddrages i arbejdsmarkedsindsatsen. Det gælder også arbejdsløshedskasserne.

Punkt 9: Virksomhederne får større medansvar og en forpligtigelse til at ansætte ledige i jobtræning, til at deltage i samarbejde med arbejdsformidlingen og til at påtage sig en større del af uddannelsen af voksenlærlinge.

Sidst, men ikke mindst, er der punkt 10: Den proces, vi nu sætter i gang, betyder, at den lovgivning, som vi også tager fat på i dette efterår, bagefter i praksis bliver løftet af parterne og af de offentlige myndigheder i et klart fælles an-